

49. 102147/13
Rok III.

feb
m
3
1924
Nr 1.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

WYDAWANY PRZES KURATORJUM O. S. K. W KRAKOWIE
Z FUNDUSZÓW NAUCZYCIELSTWA OKRĘGU.

Kraków, dnia 20 lutego 1924 r.

TREŚĆ.

Pozycja	Str.
1. Rozporządzenie MWROP. o przyznawaniu praw prywatnym szkołom średnim	2
2. Stemplowanie odpisów i duplikatów	4
3. Taksy i opłaty w szkołach średnich	4
4. Opłaty stemplowe	7
5. Zaliczki na uposażenie	9
6. Wyższe Kursa nauczycielskie 1924/25	13
7. „Wakacje węglowe“	14
8. Święto „Sadzenia Drzewek“	15
9. Dodatek ekonomiczny za uczniów prywatnych	16
10. Wycieczka do Rzymu	17
11. Ulgi kolejowe	17
12. Opłaty od uposażeń emerytalnych	18
13. Przyznanie praw prywatnym szkołom średnim	20
Ogłoszenia urzędowe:	
14. Rachunek KOSKr. w PKO.	21
15. Uposażenie nauczycieli szkół powszechnych	21
16. Terminy egzaminów kwalifikacyjnych	22
17. Zakaz przyjmowania uczniów	22
18. Ryczałtowanie opłat Rad S. P.	22
19. Zwrot legitymacyj kolejowych	23
20. Kradzież pieczęci urzędowych	23
21. Unieważnienie legitymacyj kolejowych	23
22. Metryki szkolne	24
23. Mianowania	25
24. Odznaczenia	28
25. Spensjonowania	29
26. Zmarli	29
27. Konkursy	30
Od Redakcji	32

Biblioteka Jagiellońska

1002195273

OKÓLNIKI I ROZPORZĄDZENIA.

Poz. 1.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — w sprawie przyznawania prywatnym szkołom średnim ogólnokształcącym Okręgu Szkolnego Krakowskiego i Lwowskiego praw gimnazjów państwowych.

§ 1. Prywatna szkoła średnia może uzyskać prawa gimnazjum państwowego a) pełne — lub b) niepełne.

§ 2. Prawa, przewidziane w § 1 lit. a) — są następujące:

a) egzaminy dojrzałości odbywają się w sposób określony przepisami o egzaminach dojrzałości w gimnazjach państwowych,

b) świadectwa z poszczególnych klas, wydawane przez szkołę własnym uczniom, są równoznaczne ze świadectwami gimnazjów państwowych. Przy przechodzeniu do odpowiednich klas gimnazjów państwowych uczniowie (ice), okazujące świadectwa takiej szkoły prywatnej, a zdają egzamin wstępny tylko z ewentualnej różnicy programów obu szkół.

§ 3. Prawa, przewidziane w § 1 lit. b), są następujące:

a) egzaminy dojrzałości odbywają się przed Komisjami, których skład może Kurator Okręgu Szkolnego ustalić na zasadach odmiennych niż te, które obowiązują co do składu Komisji egzaminacyjnych w gimnazjach państwowych,

b) świadectwa z poszczególnych klas, wydawane przez szkołę własnym uczniom, są równoznaczne ze świadectwami gimnazjów państwowych. Przy przechodzeniu do odpowiednich klas gimnazjów państwowych uczniowie (ice), okazujący świadectwa takiej szkoły prywatnej, zdają jednak całkowity egzamin wstępny.

§ 4. Kurator Okręgu Szkolnego może w niektórych ze szkół prywatnych, posiadających niepełne prawa gimnazjum państwowego, zarządzić sprawdzające egzaminy promocyjne z przedmiotów i w klasach, które określi każdorazowo rozporządzenie.

§ 5. Prawa gimnazjum państwowego nadaje szkole prywatnej Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na przeciąg jednego roku szkolnego.

§ 6. Nadanie szkole prywatnej pełnych praw gimnazjum państwowego czyni się zależnem od spełnienia warunków następujących:

a) program szkoły winien być taki sam, jak gimnazjum państwowego odpowiedniego typu lub równowartościowy, zatwierdzony przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

b) szkoła winna posiadać grono nauczycielskie i kierownika z przepisaniem kwalifikacjami naukowymi i wychowawczymi. Nauczyciele powinni pracować naogół w jednej szkole i mieć liczbę godzin, nie przekraczającą 30,

przy jednym opiekunstwie klasowem — 25, przy kierownictwie — 12, w wyjątkowych wypadkach Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zezwolić na odstępstwa od powyższych zasad,

c) szkoła powinna wykazać dostatecznie wysoki poziom naukowy i wychowawczy,

d) co do wieku i liczby uczniów w klasach oraz zasad kwalifikacji postępów szkoła winna przestrzegać przepisów, obowiązujących w szkołach państwowych,

e) szkoła winna posiadać należyte urządzenie i pomoce naukowe oraz odpowiedni lokal szkolny.

§ 7. Szkoła, odpowiadająca niezupełnie warunkom, wymienionym w § 6, może otrzymać niepełne prawa gimnazjum państwowego.

§ 8. Na świadectwach, wydawanych przez szkoły prywatne z pełnemi lub niepełnemi prawami gimnazjów państwowych, winno być umieszczone zdanie następujące:

„Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia roku Nr. szkoła, wydająca niniejsze świadectwo, uzyskała na rok szkolny 19 prawa gimnazjum państwowego, przewidziane w § 1 lit. . . . rozporządzenia Ministerstwa Wyznań religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia roku Nr.”

W miejscu wykropkowanym między słowami „lit.” a „rozporządzenia” należy wpisać litery „a” względnie „b” — stosownie do uzyskanych przez szkołę praw.

§ 9. Szkoły prywatne, którym Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nie nadał ani pełnych ani niepełnych praw gimnazjum państwowego, nie korzystają z uprawnień, związanych z posiadaniem praw gimnazjów państwowych. Świadectwa, wydane przez takie szkoły, nie są równoznaczne ze świadectwami gimnazjum państwowego.

§ 10. Prawa publiczności, udzielone w latach poprzednich na mocy dawnych przepisów zamienione są na pełne prawa gimnazjum państwowego na rok szkolny 1923/24, poczem wygasają.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od daty jego wydania.

Warszawa, dnia 11 stycznia 1924 r.

Nr. 12296/D. II/23.
(KOSKr. 28/I. 1924 L. 351/II.).

Minister:
Dr. Miklaszewski w. r.

2.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Dnia 25 grudnia 1923 r.

Nr. 15641/I.

Do

**Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Województwa Śląskiego i liceum
Krzemieńskiego — w sprawie wydawania duplikatów, odpisów,
zaświadczeń o służbie, dekretów nominacyjnych.**

Ministerstwo W. R. i O. P. na podstawie końcowego ustępu par. 23 przepisów w przedmiocie opłat stempowych od podań oraz świadectw urzędowych, do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Poczt i Telegrafów z d. 24 kwietnia 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 44 z roku 1923 poz. 298) zarządza, aby od wydawanych przez Kuratorja oraz wszystkie podległe mu urzędy, osobom które pozostają lub pozostawały na służbie Państwa oraz członkom rodzin tych osób, duplikatów odpisów i wyciągów świadectw — w sprawach dotyczących stosunku służbowego, pobierana była opłata stempowa zgodnie z par. 16, 17 i 18 Cz. III. taryfy załączonej do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93 p. 744 — 1923 r.).

Za Ministra: *Złobicki* w. r.,

(KOSKr. 7/I. 1924 L. 38/pr.).

Dyrektor Depart.

3.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Warszawa, d. 21 stycznia 1924 r.

Nr. 385/D. II.

Do

**Kuratorjów wszystkich Okręgów Szkolnych — w sprawie taks i opłat
państwowych w szkołach średnich ogólnokształcących.**

Na mocy art. 1 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044) oraz w związku z tut. rozp. z d. 27 listopada 1923 r. Nr. 10091/D. II, Ministerstwo W. R. i O. P. wprowadza od początku drugiego półrocza roku szkolnego 1923/24 w Szkolnictwie Średnim Ogólnokształcącym zastosowanie stałej jednostki przy pobieraniu taks i opłat państwowych.

Od powyższego terminu stałą jednostką do obliczania taks i opłat państwowych w szkołach średnich ogólnokształcących będzie frank złoty, ustalony pod względem wartości w art. 2 wymienionej na wstępie ustawy.

Za podstawę określania wysokości taks w markach polskich przyjąć należy kurs, ogłaszany przez Ministra Skarbu w „Monitorze Polskim“, a mianowicie: dla taks i opłat uiszczonych w pierwszej połowie miesiąca, t. j. od 1 do 15 włącznie kurs obowiązujący na dzień pierwszego danego

miesiąca, zaś dla taks i opłat uiszczanych w drugiej połowie miesiąca r. b. od 16 włącznie, kurs obowiązujący na dzień 16 danego miesiąca. Jeżeli dzień 1 lub 16 przypada na niedzielę lub dzień świąteczny, natenczas obowiązuje kurs z dnia poprzedniego.

W Szkolnictwie Średnim Ogólnokształcącym obowiązują następujące taksy i opłaty w wysokości określonej w wymienionej ilości jednostek waloryzacyjnych, a mianowicie:

1. Taksa wstępna dla uczniów, wstępujących po raz pierwszy do państwowej szkoły średniej 2
2. Taksa za egzamin wstępny do klasy drugiej lub wyższej (prócz ósmej) państwowej szkoły średniej. 5
3. Taksa za egzamin wstępny do klasy ósmej państwowej szkoły średniej 12
4. Taksa za egzamin prywatny zdawany w państwowej szkole średniej (w okręgach w których te egzaminy istnieją) . . . 5
5. Taksa za egzamin dojrzałości w szkołach państwowych i prywatnych 3
6. Taksa za pełny egzamin dojrzałości dla eksternów 20
7. Taksa za uzupełniający egzamin dojrzałości dla eksternów . 5
8. Taksa za wydanie duplikatu świadectwa rocznego lub półrocznego 2
9. Taksa za wydanie duplikatu świadectwa dojrzałości 5
10. Taksa za fundusz gier ruchowych półrocznie 2
11. Taksa za zużycie pomocy naukowych i materiałów rocznie 60

Zgodnie pozycja 564.

Taksa określona w punkcie 11 winna być opłacana w dwóch równych ratach półrocznych. Nie starający się o uwolnienie winni ją zapłacić najdalej do końca drugiego miesiąca danego półrocza.

Do uiszczenia taks, wymienionych w powyższych 11 punktach obowiązani są zasadniczo wszyscy uczniowie. Zwolnień udzielać można jedynie tylko w odniesieniu do taks wymienionych w punkcie 6 i 11 pod następującymi warunkami:

a) dzieci rodziców niezamożnych, którym zapłacenie pełnej taksy sprawiłoby istotną trudność, mogą być zwolnieni od połowy taksy za zużycie materiałów,

b) dzieci rodziców zupełnie niezamożnych, oraz dzieci czynnych funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych, pobierających ze Skarbu Państwa uposażenie służbowe względnie wynagrodzenie, o ile jest wiadomo że nie posiadają znacznego majątku, opłacają tytułem taksy za zużycie materiałów kwotę, odpowiadającą rocznie 8 względnie półrocznie 4 jednostkom waloryzacyjnym,

c) w wypadkach zupełnego ubóstwa mogą być uwolnieni w całości od taks wymienionych w punktach 6 i 11 uczniowie, względnie kandydaci do egzaminu, do najwyższej jednak granicy 10⁰/₀ ogółu uczniów całej szkoły względnie ogółu kandydatów-eksternów do egzaminu dojrzałości.

Zwolnień tych udziela co półrocze Rada Pedagogiczna, względnie Kuratorjum przy taksach wymienionych w punkcie 6. Zwolnienia od taksy, wymienionej w punkcie 11 należy odmówić, jeśli uczeń nie wykazuje należytych postępów i zachowania, a Rada Pedagogiczna przyszła do przekonania, że nie są to objawy przejściowe, ale zasadnicze cechy ujemne inteligencji lub charakteru. Zwolnienie następuje z końcem drugiego miesiąca po rozpoczęciu półrocza na skutek podania, wniesionego do dyrekcji szkoły przez rodziców, względnie opiekę domową ucznia, w terminie najdalej miesięcznym po rozpoczęciu danego półrocza. Podanie winno być poparte stosownem zaświadczeniem co do stanu majątkowego.

Uczniowie od opłaty taksy za zużycie materiałów nie zwolnieni obowiązani są uiścić tę taksę bezzwłocznie po zakomunikowaniu im odnośnych decyzji Rady Pedagogicznej, najpóźniej jednak do końca trzeciego miesiąca danego półrocza, pod rygorem niedopuszczenia do dalszych zajęć szkolnych.

Minister: *Miklaszewski* w. r.

Kuratorjum Okr. Szk. Krak.
L. 692/II.

Kraków, 8 lutego 1924.

Dyrekcjom wszystkich Gimnazjów Państwowych w Okręgu do wiadomości i zastosowania się.

Dłuższy ustęp od „Zgodnie” do „poz. 564” w powyższem rozporządzeniu Ministerstwa opuszczono, ponieważ jest prawie zupełnie taki sam, jak drukowany w „Dzienniku Urzędowym” Kuratorjum O. S. K. z roku 1923 str. 211 i 212 i do niego nadal stosować się należy.

Istotne poprawki są: na str. 211 w punkcie a) „poz. 2” skreślono w punkcie b), c) i d), zamiast § „17” ma być „14”, w wierszu 20 z góry „poz. 3” skreślono w wierszu 25 zamiast „swych wniosków” ma być „wniosków Dyrekcji” a w wierszu 29 zamiast „na gry ruchowe, doraźne pomoce naukowe” ma być „na urządzenia i przybory do zabaw ruchowych, sportów”. W wierszu przedostatnim przed „siedmioklasowej” wstawić „szóstej względnie siódmej klasy” co Dyrekcje sprostują w swym „Dzienniku Urzędowym”.

Zmieniając tutejsze polecenia z dnia 29 grudnia 1923 L. 25/II. („Dz. Urz.” str. 213) wyjaśnia się i zarządza, co następuje.

Z powyższego rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. wynika, że czynni funkcjonariusze państwowi i wojskowi zawodowi, o których wiadomo, że posiadają znaczny majątek, płacą za dzieci uczęszczające do szkoły średniej, tytułem taksy za zużycie materiałów szkolnych 30 jednostek waloryza-

cyjnych półrocznie, o ile zaś tego o nich nie wiadomo, płacą w każdym wypadku tylko 4 jednostki półrocznie i podań o tę ulgę wносить nie potrzebują.

Inni rodzice i opiekunowie jeśli są zamożni, płacą za dzieci całą takse 30 jednostek półrocznie. O ile zaś są niezamożni mogą na podanie wniesione do dyrekcji zakładu, poparte zaświadczeniem co do stanu majątkowego, uzyskać co półrocze zniżenie tej taksy do połowy, a więc do 15 jednostek (punkta), jeżeli są zupełnie niezamożni do 4 jednostek (punkt b) a w razie zupełnego ubóstwa (punkt c) mogą być zwolnieni od tej taksy w całości (od czego nie są wykluczeni także czynni funkcjonariusze państwowi i wojskowi zawodowi).

Te zniżenia taksy i zwolnienia w całości mogą jednak uzyskać tylko uczniowie, wykazujący w szkole należyte postępy i zachowanie, przy których osądzaniu Rada Pedagogiczna może przejściowe niedomagania uwzględnić; ulg należy odmówić, jeśli uczeń wykazuje zasadnicze cechy ujemne inteligencji lub charakteru.

Rada Pedagogiczna ma obowiązek co półrocze wszystkich uczniów z ulg tych korzystać pragnących, osądzać i swe poprzednie postanowienia utrzymać lub zmienić. Zaraz po dokonaniu zwolnień przedłożą Dyrekcje sumaryczny wykaz, ilu uczniów całego zakładu ma zapłacić całą takse, ilu jej połowę, ilu ma płacić takse zmniejszoną do 4 jednostek, a ilu zostało, uwolnionych w całości a liczba tych ostatnich nie może przekraczać 10% ogółu uczniów całego Zakładu.

Za Kuratora: *Śnieżek* w. r.

4.

Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.

Wydział Finansowy.

Dnia 4 sierpnia 1923.

Nr. 5898/F. 23.

Do

wszystkich władz i urzędów, podległych bezpośrednio Ministerstwu, za wyjątkiem położonych na terenie Województw: Pomorskiego i Poznańskiego oraz Górnośląskiej części Województwa Śląskiego — w sprawie opłat stemplowych.

Wobec napływających do Ministerstwa od poszczególnych urzędów zapytań w przedmiocie trybu postępowania w wypadkach niedostatecznego ostemplowania przedstawionych rachunków i potwierdzeń odbioru sum pieniężnych Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

1. Zgodnie z art. 6 i 16 ustawy z dnia 28/X 1921 (Dz. U. R. P. 1921 Nr. 92) o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych w razie niedostatecznego ostemplowania takowych winien odbiorca w terminie miesięcznym od dnia następnego po otrzymaniu zgłosić

je pisemnie, tj. w drodze korespondencji (lub ustnie, tj. osobiście) w najbliższym Urzędzie Skarbowym I. instancji. Należy przytem Urzędowi Skarbowemu przedłożyć opatrzony pieczęcią urzędu zgłaszającego odpis reklamowanego rachunku, lub poświadczenia, zachowując oryginał dla dalszego urzędowania, po opatrzeniu takowego danemi o zgłoszeniu w Urzędzie Skarbowym.

2. W razie przeoczenia przez odbiorcę przewidzianego ustawą terminu miesięcznego, po przekazaniu rachunku wyższej instancji ta ostatnia obowiązana jest w terminie również miesięcznym zgłosić rzeczony rachunek w najbliższym (w swym okręgu) Urzędzie Skarbowym I. instancji (podobnie w uwierzytelnionym odpisie) dla wyegzekwowania przez Urząd Skarbowy w myśl art. 24, względnie 25 powołanej ustawy od wystawiciela jak też i od bezpośredniego odbiorcy, winnego niedopatrzenia i przetrzymania rachunku (poświadczenia) dodatkowej opłaty stemplowej i przewidzianej grzywny.

W związku z powyższem zwraca się uwagę na konieczność pouczenia urzędników zajętych sprawdzaniem rachunków, jakie konsekwencje pociąga za sobą niereklamowanie w przepisany terminie miesięcznym niedostatecznie osteplowanego rachunku.

Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.

Wydział Finansowy.

Dnia 28 stycznia 1924.

Nr. 712/F. 24.

Do

**wszystkich Władz i Urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu
W. R. i O. P. — w sprawie opłat stemplowych.**

Nawiązując do treści okólnika tutejszego z dnia 17 stycznia 1924 r. Nr. 334/F. 24 w sprawie stawek opłat stemplowych, obowiązujących od dnia 1 stycznia 1924. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 19 stycznia r. b. Nr. 224/Dep. Opł. W. I. zawiadamia, że z dniem 1 lutego 1924 nastąpi nowa podwyżka stawek opłat stemplowych, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1113), oraz niektórych innych stawek tychże opłat.

W tej sprawie nastąpi niebawem odpowiednie rozporządzenie Ministra Skarbu i zostanie ogłoszone w jednym z najbliższych numerów Dziennika Ustaw R. P.

Wobec zapytywań, czy do opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych mają zastosowanie przepisy o waloryzacji podług odnośnego wymiaru, zawarto w § 1 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1115) Ministerstwo Skarbu równocześnie wyjaśniło, że wezwania o dostarczenie opłaty lub dowodu

uiszczenia opłaty od podań, załączników lub świadectw urzędowych nie uważa się za urzędowy wymiar takiej opłaty w rozumieniu powołanego przepisu; wobec tego opłata ta powinna być uiszczona w takiej kwocie marek polskich, jaka odpowiada właściwej stawce tej opłaty, ustalonej w markach polskich, a obowiązującej w dniu wniesienia podania, względnie w dniu wystawienia świadectwa.

Zarazem Ministerstwo W. R. i O. P. podkreśla konieczność pilnego przestrzegania przepisów i stawek opłat stemplowych przez właściwych funkcjonariuszów w wypadkach niedostatecznego ostemplowania podań, rachunków i poświadczeń odbioru sum pieniężnych i przypomina w tej sprawie zarządzenie, podane w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 5898/F. 23 z dnia 4 sierpnia 1923.

Kuratorjum Okr. Szk. Krak.
L. 232/prez.

Kraków, dnia 5 lutego 1923.

Do

Wydziałów i Oddziału Finansowego Kuratorjum, Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich ogólno-kształcących, Seminarjów Nauczycielskich, oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu.

W ślad za tut. okólnikiem L. 163/prez. z 26/I. 1924 do wiadomości i zastosowania się. Odpis rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 5898/F. z 4/VIII. 1923 przesyła się równocześnie do wiadomości z poleceniem ścisłego przestrzegania tegoż.

Kurator: *Owiński* wr.

5.

Prezydjum Rady Ministrów.
Nr. 544.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1294 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw, oraz Najwyższej Izby Kontroli Państwa w Warszawie — w sprawie bezprocentowych zaliczek na uposażenie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924, oraz par. 1 art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107, zarządzam co następuje:

1. Zgodnie z wyżej przytoczonymi przepisami ustaw uposażeniowych bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane:

a) tym funkcjonariuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924, którzy posiadają nominację w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), względnie analogicznych postanowień ustaw, dotyczących stosunku służbowego pracowników państwowych kolei żelaznych, pracowników poczt, telegrafów i tele-

fonów (zajętych przy służbie eksploatacyjnej państwowego zarządu pocztowego), oraz nauczycieli wszystkich szkół państwowych, zaś w odniesieniu do funkcjonariuszów państwowych, zajmujących stanowiska służbowe na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego w rozumieniu analogicznych postanowień ustawy o urzędnikach Rzeszy (Reichsbeamtengesetz), w brzmieniu noweli z dnia 18 maja 1907 Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej (Reichsgesetzblatt), Nr. 245;

b) oficerom oraz zawodowym szeregowym, jak również

c) sędziom i prokuratorom.

II. Wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym, w szczególności państwowym pracownikom kontraktowym (z wyjątkiem wymienionych w punkcie XVI), funkcjonariuszom państwowym, mianowanym do odwołania (pro wizorycznie), praktykantom, oraz kandydatom na stanowiska sędziowskie, zaliczki na uposażenie nie mogą być udzielane.

Zaliczki na uposażenie nie mogą być również udzielane urzędnikom w stanie nieczynnym, względnie w stanie rozporządzalności (art. 54 ustawy z dnia 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej oraz analogiczne postanowienia innych ustaw w przedmiocie stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych), funkcjonariuszom, zawieszonym w urzędowaniu, funkcjonariuszom, pozostającym na urlopie bezpłatnym, oraz tym funkcjonariuszom, którym wypowiedziano stosunek służbowy.

III. Zaliczki mogą być udzielane tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą petenta, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości (np. ubrania, bielizny i t. d.), skutkiem kradzieży, rabunku, pożaru lub powodzi, na pokrycie wydatków, związanych z wstąpieniem w związki małżeńskie funkcjonariusza lub jego dzieci ślubnych, uprawnionych i piasierbów, w wypadkach powiększenia się rodziny, oraz konieczności ponoszenia wydatków, związanych z prowadzeniem podwójnego gospodarstwa domowego z powodu niemożności otrzymania mieszkania.

Z powodu choroby zaliczki mogą być udzielane na pokrycie takich wydatków, które nie obciążają Skarbu Państwa na zasadzie przepisów, normujących pomoc lekarską dla funkcjonariuszów państwowych i osób wojskowych.

W innych, w ustępie pierwszym niniejszego punktu nieprzewidzianych wypadkach, mogą być zaliczki udzielane tylko za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu.

IV. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez petenta, że w danym wypadku ma miejsce jedna z wymienionych pod III. okoliczności, przyczem winny być wzięte pod uwagę również kwalifikacje służbowe petenta.

V. W wyjątkowych wypadkach, szczególnie uzasadnionych, zaliczka może być udzieloną przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki, przyczem należy jednak zasięgnąć decyzji Ministra Skarbu.

VI. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w punktach do wysokości trzymiesięcznego uposażenia art. 3 i 4 ustawy z dnia 9 października 1923 (Dz. U. R. P., Nr. 116, poz. 924) oraz art. 4, 5, 8 i 10 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P., Nr. 134, poz. 1107), przyczem zwrot zaliczki, udzielonej do wysokości jednomiesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej, niż sześciu, zaliczki, udzielonej do wysokości dwumiesięcznego uposażenia, w nie więcej, niż dwunastu, zaś zwrot zaliczki w wymiarze wyższym, w nie więcej, niż dwudziestu czterech ratach miesięcznych.

VII. Kwotę zaliczki otrzymuje się, mnożąc ilość punktów przez mnożną, ustaloną na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 (Dz. U. R. P., Nr. 116, poz. 924) na miesiąc, w którym następuje wypłata.

Jeżeli zaliczka zostaje udzielona w ściśle określonej kwocie w markach (a nie w stosunku do miesięcznego uposażenia), natenczas należy kwotę tę przeliczyć na punkty, dzieląc ją przez mnożną, określoną w ustępie pierwszym.

VIII. Zwrot zaliczek na uposażenie następuje w punktach w ten sposób, że zaliczkę w punktach dzieli się przez cyfrę, wyrażającą ilość ustalonych rat zwrotnych, przyczem ułamki punktu skreśla się. Obliczoną ratę zwrotną w punktach potrąca się poczynawszy od 1-go dnia miesiąca następującego, po przyznaniu zaliczki, od ilości punktów, stanowiących uposażenie osoby, której udzielono zaliczkę. Potrącenia mają miejsce przy wypłatach w dniu 1-go każdego miesiąca.

IX. Przyznawanie zaliczek funkcjonariuszom państwowym, zajmującym stanowiska służbowe we władzach naczelnych, przysługuje tymże władzom z wyjątkiem osób, stojących na czele tych władz, którym przyznaje zaliczki Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek funkcjonariuszom władz pierwszej i drugiej instancji przysługuje władzom, podległym bezpośrednio władzom naczelnym, z wyjątkiem osób, stojących na czele tychże władz, którym to osobom zaliczki przyznawać będą władze naczelne.

Przyznawanie zaliczek w wymiarze wyższym, niż dwumiesięczne uposażenie, wymaga w każdym wypadku uprzedniej zgody Ministerstwa Skarbu.

X. W wypadkach wystąpienia ze służby państwowej należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości, względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

XI. W razie śmierci funkcjonariusza państwowego przed spłatą zaliczki, dług z powyższego tytułu obciąża jego spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku, zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

XII. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie,

obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 21 listopada 1923, L. 1220/D. B./8, z tą zmianą, że zarachowanie kwot, uznanych za nieściągalne, winno nastąpić na par. 1, poz. 1, względnie 2 budżetu.

XIII. Kontrola regularnych spłat udzielonych zaliczek należy do obowiązków władz, asygnujących uposażenie służbowe.

XIV. Okólnik niniejszy uzupełniają przepisy, dotyczące funduszu, przeznaczonego na wypłatę zaliczek, oraz sposobu wystawiania i realizowania odnośnych asygnacji.

XV. Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia dzisiejszego.

Przepisy niniejszego okólnika nie dotyczą zaliczek, pobranych przed dniem 21 stycznia 1924 r.

XVI. Przepisy, zawarte w niniejszym okólniku, należy analogicznie stosować od terminu, określonego wyżej, do tych funkcjonariuszów kontraktowych, którzy w myśl dotychczas obowiązujących rozporządzeń b. ministerstw austriackich, normujących ich stosunek służbowy, mają prawo do zaliczek na uposażenie (np. pomocnicy kancelaryjni) w myśl par. 18 rozporządzenia wszystkich Ministerstw z dnia 27 września 1914, L. 21 austr. Dz. p. p.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu: (—) *Grabski*.

M. W. R. i O. P. Wydz. Fin.

Nr. 739/F. 24.

Do

wszystkich Władz i Urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu W. R. i O. P. — w sprawie zaliczek na płace.

Powyższe rozporządzenie Prezydjum Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r., Nr. 544 w sprawie zaliczek na uposażenie, udziela się do wiadomości i stosowania.

Ministerstwo W. R. i O. P. przy przyznawaniu i udzielaniu zaliczek zwraca uwagę na ściśle przestrzeganie punktów III., IV. i V. zarządzenia Prezydjum Rady Ministrów.

Za Ministra: *E. Waydel*, w z. Naczelnika Wydz. Fin.

Kuratorjum Okr. Szk. Krak.

L. 233/Prez. 1924.

Kraków, 5 lutego 1924.

Do

Wydziałów i Oddziału Finansowego Kuratorjum, Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich ogólno-kształcących, Seminarjów Nauczycielskich, oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie zaliczek na płace.

Powyższe rozporządzenie w sprawie bezprocentowych zaliczek na uposażenie podaje się do wiadomości z tem, że Kuratorjum będzie przyzna-

wało zaliczki tylko w wyjątkowych wypadkach, określonych w ustępie III. rozporządzenia Prezydium Rady Ministrów, po rozpatrzeniu dowodów, stwierdzających zaistnienie danej okoliczności.

Dowody, mające stwierdzać zaistnienie okoliczności, uzasadniających prośbę o zaliczkę, muszą być wystawione przez właściwą władzę, np. odnośnie do choroby przez rządowego lekarza, przy kradzieży przez Dyрекcję Policji, względnie Komisarjat Policji Państwowej i t. p.

Zwracam uwagę pp. Dyrektorów oraz Inspektorów Szkolnych na to, że należy przedkładać prośby tylko tych nauczycieli (funkcjonariuszy) do rozstrzygnięcia, którzy prócz warunków, objętych ustępem III. wzwyż wspomnianego rozporządzenia, wykazują przynajmniej dobrą kwalifikację służbową.

Przy aplikowaniu podań o zaliczki na płacę zechcą pp. Dyrektorzy i Inspektorzy nie ograniczać się do szablonowych wyrażen: „przedkładał z poparciem“ lub t. p., tylko z poczuciem pełnej odpowiedzialności winni podać wszystkie okoliczności, potrzebne do oceny konieczności udzielenia zaliczki. W szczególności należy podać: grupę i szczebel uposażenia petenta (petentki), ogólną ilość punktów, obciążenie płacy kondykttem lub ratami zaliczki na płacę, udzielonej rozporządzeniem z dn. . . . L. . . . (te same szczegóły należy podać także co do żony (męża) petenta (petentki), względnie podać, że nie mają żadnych dochodów); faktyczną ilość osób, pozostających na utrzymaniu petentów (kto?) i ewentualnie inne znane istotne szczegóły.

(Przykład: NN. Marja N., stała naucz. VIII. „b“, x punktów, bez obciążeń, mąż Stanisław, kierownik szk. VII. „a“, x punktów, 5 rat zaliczki 2-miesięcznej po x Mk., rozp. KOSKr. z dn. . . . L. . . ., 3 dzieci w szk. powsz. i ciotka staruszka. Majątku nie mają, częste wypadki choroby dzieci. Wniosek przychylny).

Kurator: *Owiński* wr.

6.

L. 2096/I.

Kraków, dnia 6 lutego 1924.

Do

Rady Szkolnej Miejskiej w Krakowie i wszystkich Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu Szkolnym Krakowskim — w sprawie podań o przyjęcie na Wyższy Kurs Nauczycielski w Krakowie w r. 1924/5.

W roku szkolnym 1924/5 odbędzie się w Krakowie od 1-go września roczny Wyższy Kurs Nauczycielski o dwóch grupach: a) matematyczno-fizycznej i b) rysunków i robót ręcznych. Na grupę pod a) będzie przyjęta odpowiednia liczba z pomiędzy nauczycieli (lek), zakwalifikowanych już przez Kuratorjum w r. 1923, którzy w lipcu ubiegłego roku odbyli Kurs wakacyjny przygotowawczy w Nowym Sączu i otrzymali prace domowe. Dla tych nauczycieli będzie nadto zorganizowany w lipcu b. r. Kurs wakacyjny przygotowawczy końcowy z egzaminem, w miejscowości i terminie, które

w swoim czasie zostaną oznaczone. Dalszych podań na tę grupę nie przyjmuje się.

Na Wyższy Kurs Nauczycielski grupa pod b) należy wносить podania do Kuratorium w drodze służbowej do 1-go marca¹⁾. Mogą tu być przyjęci nauczyciele (lki) czynni (e) w szkołach powszechnych, którzy (re) się wykażą:

1) Świadectwem dojrzałości seminarjalnem i egzaminu kwalifikacyjnego (w oryginałach), 2) przynajmniej trzyletnią praktyką nauczycielską, 3) świadectwem lekarskiem z wyraźnem orzeczeniem, że mogą pracować fizycznie 7 godzin dziennie i mają dobry wzrok, oraz złożą przepisane wstępne kolokwium.

Do podań należy dołączyć, prócz wyżej wymienionych dokumentów, krótki przebieg życia i wypełnioną tabelę osobową, potwierdzoną przez przełożoną władzę szkolną, oraz deklarację, zawierającą zobowiązanie się do bezwzględneho przestrzegania wewnętrznego regulaminu Kursu i do przynajmniej trzyletniej służby w zawodzie nauczycielskim po ukończeniu Kursu.

Dla zakwalifikowanych przez Kuratorium na tę grupę Wyższego Kursu Nauczycielskiego będzie ewentualnie zorganizowany Kurs wakacyjny przygotowawczy w miejscowości i terminie, które w swoim czasie będą wyznaczone. Ten Kurs wakacyjny zakończy się egzaminem wstępnym. Osoby, przyjęte na Wyższy Kurs Nauczycielski, otrzymają płatny urlop roczny.

Rady Szkolne Powiatowe prześlą w terminie wniesione i należycie udokumentowane podania ze szczegółowo umotywowanemi wnioskami i charakterystyką ubiegających się o przyjęcie osób, oraz w razie zgłoszenia się większej liczby kandydatów z powiatu z osobnym wykazem kompetentów, do Kuratorium najpóźniej do 15-go kwietnia. Później nadesłane podania pozostaną bez skutku.

Za Kuratora: *A. Marcinkowski* wr.

7.

L. 2613/I.

W Krakowie dnia 10 lutego 1924.

Do

Rad Szkolnych Powiatowych, oraz Zarządów Szkół Powszechnych w Okręgu — w sprawie „wakacyj węglowych“.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego stwierdziło z przykrością, że w wielu szkołach w obecnej zimie nie było przez dłuższy lub krótszy czas zupełnie nauki, albo odbywa się ona w czasie skróconym, względnie w pewnych tylko dniach tygodnia.

Winę braku opau w pewnej części ponoszą kierownicy (czki) szkół, którzy nie okazali odpowiedniej energii i sprytu, czy też znajomości stosunków, by do tego stanu nie dopuścić.

¹⁾ Z powodu późnego ustalenia tego typu termin wnoszenia podań przedłuża się do dnia 1-go kwietnia.

Dowodem też wielkiego lekceważenia obowiązków służbowych jest fakt, że nauczycielstwo w wypadku zamknięcia szkoły natychmiast wyjeżdża, zamiast swoją obecnością ustawicznie kołatać u czynników miejscowych o opał.

Chcąc tę niewłaściwość usunąć Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego zakazuje bezwarunkowo opuszczania miejsca służbowego przez nauczycielstwo podczas t. zw. „wakacyj węglowych“ pod rygorem pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej. Swą obecnością musi nauczycielstwo zadokumentować, że czeka na pracę, a świadome swych obowiązków oczekuje od czynników miejscowych umożliwienia mu pracy.

Pp. Inspektorzy skrupulatnie zbadają powody zamknięcia każdej szkoły „z powodu braku opału“, a gdy przyjdą do przekonania, że wina zamknięcia tejże leży, czy to w opieszałości, czy to w braku dostatecznej energii kierownika (czki), przedłożą w maju b. r. Kuratorjum wnioski na przedłużenie nauki w danej szkole do 15 lipca.

Kurator: *Owiński* wr.

8.

L. 2867/I.

Kraków, dnia 21 lutego 1924.

Do

Rad Szkolnych Powiatowych, Zarządów Publ. Szkół Powsz. oraz Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Okręgu — w sprawie „Święta sadzenia drzew“.

Powołując się na tutejszy okólnik z dnia 22 lutego 1923 L. 8/I. (Dz. Urz. Nr. 3) 23/I., Kuratorjum Okręgu Szkolnego przypomina Radom Szkolnym Powiatowym, że w myśl rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 30 stycznia 1922 Nr. 807/I. i z dnia 14 lutego 1924 Nr. 2371/D III święto sadzenia drzew ma być obchodzone corocznie na wiosnę lub w jesieni.

Z powodu zbliżającej się wiosny Kuratorjum Okręgu Szkolnego zwraca się z gorącym apelem do Rad Szkolnych Powiatowych i do Nauczycielstwa by akcją podjętą w roku ubiegłym nadal kontynuowano, i by wszyscy w miarę możliwości przyczynili się do osiągnięcia jak najlepszych rezultatów.

Zmierzać do tego będą: pogadanki i odczyty na temat umiłowania ziemi rodzinnej, potrzeby jej upiększania, ukochania przyrody i rozbudzanie świadomości pracy dla społeczeństwa i kraju, omawianie spraw powyższych na konferencjach miejscowych przy wizytacjach szkół, zakładanie w ogrodach szkolnych szkółki drzewek owocowych, zwracanie się do czynników miejscowych o pomoc w robociźnie i ochronie.

Równocześnie zawiadamia się, że Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, chcąc w tym kierunku przyjść z pomocą Zarządom szkół powszechnych, okólnikiem z dnia 21/VIII. 1928, Nr. 474, L. IV. poleciło wszystkim Urzędowi Okręgowym lasów państwowych i Nadleśnictwom bezpłatne

wydawanie sadzonek i palików w miarę posiadanych zapasów po porozumieniu się z kierownikami szkół a Kuratorjum odnosi się o poparcie tej akcji do Książecko Biskupiej Kurji, Województwa, Tymczasowego Samorządu, Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego, Urzędu ziemskiego.

Projekt programu „Święta sadzenia drzew” oraz instrukcje o sposobie postępowania zawarte są w Dzienniku urzędowym Nr. 3/22 K. O. S. Lw.

Ponieważ okazało się że brak funduszków stoi na przeszkodzie do założenia i udrzewienia sadów szkolnych, upoważnia Kuratorjum Okręgu Szkolnego Rady Szkolne Powiatowe do użycia na ten cel funduszków z grzywien szkolnych, drzewka bowiem owocowe w sadzie szkolnym uważać należy jako pomoce naukowe.

Panowie Inspektorowie pow. szkolni przedłożą w terminach corocznie do końca maja i do końca października w 2-ch egzemplarzach, (z których jeden dołączony zostanie do Ministerstwa) wykaz szkół, które święto drzew urządziły w okresie sprawozdawczym obejmujący: a) nazwę każdej szkoły, b) miejscowość, c) gminę, d) ilość dzieci w szkole, e) ilość dzieci, biorących udział w święcie, f) ilość, gatunek i miejsce sadzenia drzewek, g) stan drzewek zasadzonych podczas święta w poprzednich okresach sprawozdawczych, h) ogólne uwagi z zaznaczeniem, którzy kierownicy (czki) szkół specjalnie się wyróżnili w gorliwości urządzania święta.

Nadto w sprawozdaniu podać należy:

- 1) ilość szkół powszechnych w powiecie,
- 2) ilość szkół, które urządziły święto w okresie sprawozdawczym,
- 3) ilość dzieci, uczęszczających do wszystkich szkół (przybliżona).

Kurator: *Owiński* w. r.

9.

L. 305a/Prez. 1924.

Kraków 20 lutego 1924.

Do

Wydziałów i Oddziału Finansowego Kuratorjum, Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich ogólnie-kształcących, Seminarjów Nauczycielskich oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie dodatku ekonomicznego za dzieci będące prywatnymi uczniami szkół publicznych.

Kuratorjum wyjaśnia na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia r. b. Nr. 20555/23, udzielonego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, że w myśl art. 5. ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429) względnie art. 4. ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) dzieci powyżej lat 18, które uczęszczają do szkół publicznych w charakterze uczniów prywatnych, nie należy uwzględniać przy wymiarze dodatku drożyznianego, względnie ekonomicznego, dla funkcjonariusza państwowego.

Jeśli niektórzy tamt. funkcjonariusze pobierają dodatek ekonomiczny na dzieci powyżej lat 18, które uczęszczają do szkół publicznych w charakterze uczniów prywatnych należy im skreślić w listach płac.

Kurator: *Owiński* w. r.

10.

L. 328/prez.

Kraków, dnia 20 lutego 1924.

Do

Dyrekcji Państwowych Szkół Średnich ogólnokształcących i Seminarjów Nauczycielskich w Okręgu — w sprawie organizowania wycieczki do Rzymu.

Doszło do wiadomości p. Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, że młodzież szkół średnich z całej Polski organizuje w czasie ferij świątecznych Wielkanocnych wycieczkę do Rzymu.

Wobec tego, że obecny okres sanacji Skarbu wymaga nadzwyczajnego wysiłku ze strony całego społeczeństwa i zrozumienia sytuacji, w której znajduje się Państwo, wykonując rozporządzenia P. Ministra z 13/II. 1924 Nr. 465/24 S. polecam wstrzymać organizowanie wycieczek zagranicznych młodzieży, gdyż wycieczki te wymagają znacznych środków w walucie obcej i przyczyniają się do pogorszenia bilansu płatniczego.

Kurator: *Owiński* w. r.

11.

L. 309/prez.

Kraków, dnia 19 lutego 1924.

Do

Dyrekcji Państwowych i Prywatnych Szkół Średnich ogólnokształcących, Seminarjów Nauczycielskich oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu — w sprawie zaświadczeń szkolnych do uzyskania ulg kolejowych.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego stwierdziło, że Dyrekcje szkół mimo wyraźnych poleceń i wskazówek zawartych w okólniku Nr. 3573/II/23, ogłoszonym w Dz. Urz. Ministerstwa Nr. 10 z 1 czerwca 1923, poz. 87 nie stosują się do nich — lecz wystawiają uczniom(nicom) zaświadczenia na ulgowy przejazd koleją na niewłaściwych formularzach — przez co dezorjentują służbę kolejową.

Przypominając przeto postanowienia okólnika Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ. Nr. 3573/II, tudzież tutejszych L. 1065/prez. z dnia 23/6 1923 i L. 2544/prez. z 13/12 1923, oraz polecając się zapoznać dokładnie z nimi, ostrzega Kuratorjum Dyrekcje, że ewentualnie dal-

sze lekceważenie przepisów zawartych w z wyżej wymienionych okólnikach może skłonić Ministerstwo wzgl. Kuratorjum do odmówienia uczniom(nicom) odnośnych szkół prawa korzystania z ulg taryfowych na kolejach.

Za Kuratora: *Dr Pollak*, wr.

12.

M. W. R. i O. P. Wydz. Finans.
Nr. 1210/F. 24.

Dnia 11 lutego 1924 r.

Do

wszystkich Władz i Urzędów podległych bezpośrednio Ministerstwu W. R. i O. P. — w sprawie wykonania art. 7 ustawy emerytalnej z dnia 11/12 1923 r. Dz. U. Rp. Nr. 6, poz. 46.

W wykonaniu art. 109 i 7 ustawy emerytalnej z d. 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ustaw P. R. Nr. 6 z 1924 r., poz. 46) Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów okólnikiem z dnia 26 stycznia 1924 Nr. 673 W. Em. Adm. zarządziło co następuje:

Od 1 października 1923 r. należy potrącać co miesiąc opłatę w wysokości 3% od miesięcznego uposażenia, pobieranego przez funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych w służbie czynnej i na emeryturze. Opłacie tej nie podlegają funkcjonariusze, mianowani prowizorycznie, lub przyjęci na próbę (praktykanci), jakoteż kontraktowi. Opłatę powyższą należy pobierać od stałego uposażenia, wypłaconego na dzień 1-go danego miesiąca, a przypadającego z art. 3 ustawy z 9/10 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 116, poz. 924), względnie z art. 4 ustawy z 5/12 1923, r. (Dz. Ust. Nr. 134, poz. 1107) łącznie z dodatkiem regulacyjnym, dalej od dodatku ekonomicznego (rodzinnego) oraz dodatków wymienionych w art. 18 ustawy z 11/12 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 6 z 1924 r., poz. 46) wchodzących w skład uposażenia emerytalnego jednakowoż bez uwzględnienia ewentualnych dodatków stołecznych i kresowych. Opłaty zaległe za czas poprzedni należy pobrać według wartości mnożnej za każdy poszczególny przypadający miesiąc, ustalonej odpowiedniem rozporządzeniem Rady Ministrów i ogłoszonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej.

Przy osiągnięciu uposażenia wyższej grupy, lub szczebla, albo uzyskania względnie podwyższenia dodatku zaliczalnego do emerytury (art. 18 ustawy emerytalnej) należy pobierać opłatę 3%-ową od uposażenia dotychczasowej grupy, względnie szczebla lub dotychczasowego dodatku zaliczalnego do emerytury, zaś od różnicy nadwyżki uposażenia należy potrącać połowę — przez przeciąg 1-go roku w ratach miesięcznych według wartości mnożnej, określonej na przypadający miesiąc.

Według tych samych zasad opłacają emeryci 3⁰/₀-ową opłatę od uposażenia emerytalnego łącznie z dodatkiem regulującym, od dodatku ekonomicznego i dodatków określonych w art. 18 ustawy emerytalnej z 11/12 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 6 z 1924, poz. 46) opłacie tej nie podlegają pensje wdowie i sieroce.

Pierwszą opłatę od funkcjonariuszów pozostających w czynnej służbie należy ściągnąć od uposażenia płatnego w dniu 1-go lutego 1924 r. gdyby zaś ze względów technicznych, nie było to wykonalne — z uwagi na spóźniony termin wydania niniejszego okólnika — należy je ściągnąć przy wypłacie uposażenia w dniu 1 marca b. r.

Opłatę za miesiące poprzednie poczynszy od 1-go października 1923 r. należy ściągnąć w 6-ciu ratach miesięcznych, poczynszy od 1-go marca 1924 r.

Opłaty od uposażeń emerytalnych należy ściągać od czasu przerachowania na punkta w myśl zasad nowej ustawy emerytalnej, a zaległe opłaty należy potrącać jednorazowo przy wypłacie różnicy uposażenia emerytalnego, wynikającego z nowej ustawy emerytalnej.

Wpływy z powyższych tytułów należy zarachowywać w dziale IV dochodów budżetu Ministerstwa Skarbu na rok 1924 na nowoutworzone:

Par. 9. Opłaty emerytalne funkcjonariuszów państwowych cywilnych: poz. 1, w służbie czynnej — poz. 2, na emeryturze.

Par. 10. Opłaty emerytalne wojskowych: poz. 1, w służbie czynnej — poz. 2, na emeryturze.

Wyjaśnia się równocześnie, że do 3⁰/₀ opłaty emerytalnej zaliczać należy tak kwoty wypłacone w dniu 1 każdego miesiąca jak również i do opłaty ⁰/₀ wypłacane w dniu 16 każdego miesiąca z tytułu zwiększenia się drożyzny.

Za Ministra: Naczelnik Wydziału Finansowego *Walter*.

Kurat. Okręgu Szkolnego Krakowsk.

Kraków, 19 lutego 1924.

L. 301a/Prez. 1924.

Do

Wydziałów i Oddziału Finansowego Kuratorjum, Dyrekcyj Państwowych szkół Średnich ogólnie-kształcących, Seminarjów Nauczycielskich oraz Rad Szkolnych Powiatowych w Okręgu.

Do wiadomości z tem, że tut. Oddział Finansowy będzie ściągał poczynszy od dnia 1 marca b. r. wymienioną wyżej 3⁰/₀ opłatę oraz w 6 ratach miesięcznych zaległe kwoty za poprzednie miesiące od 1 października 1923 r.

Za Kuratora: *Dr Pollak*, wr.

Min. W. R. i Ośw. Publ.

Warszawa, dn. 9 lutego 1924.

Nr. 12751/II/23.

Do**Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Krakowie — w sprawie praw szkół
średnich państwowych dla szkół prywat.**

Załatwiając sprawozdanie z dnia 27 grudnia 1923 Nr. 8042/II/23, nadaję na rok szkolny 1923/24:

I. pełne prawa gimnazjów państwowych, przewidziane w § 2 rozporządzenia z dnia 11 stycznia 1924 Nr. 12296/D. II/23, następującym prywatnym szkołom średnim ogólnokształcącym:

W Jaśle: 1) gimnazjum żeńskiemu Eugenji Midowiczowej; w Krakowie: 2) gimnazjum męskiemu im. Stanisława Jaworskiego — Marji Jaworskiej, 3) I. gimnazjum żeńskiemu Towarzystwa I. prywatnego gimnazjum żeńskiego, 4) gimnazjum żeńskiemu im. Królowej Jadwigi, Towarzystwa prywatnego gimnazjum żeńskiego im. Królowej Jadwigi, 5) gimnazjum i liceum żeńskiemu im. Heleny Kaplińskiej — Marji Trąpczyńskiej, 6) gimnazjum żeńskiemu Zgromadzenia Sióstr Urszulanek; w Nowym Sączu: 7) gimnazjum żeńskiemu Komitetu Obywatelskiego; w Rakowicach pod Krakowem: 8) gimnazjum męskiemu im. ks. Stanisława Konarskiego Konwentu Ojców Pijarów; w Tarnowie: 9) gimnazjum żeńskiemu im. Elizy Orzeszkowej Towarzystwa szkoły średniej, 10) gimnazjum żeńskiemu Zgromadzenia Sióstr Urszulanek, 11) liceum żeńskiemu Zgromadzeniu Sióstr Urszulanek; w Zbylitowskiej Górze, koło Tarnowa: 12) gimnazjum żeńskiemu Sióstr Najświętszego Serca Jezusowego.

II. A). niepełne prawa gimnazjów państwowych, przewidziane w § 3 przytoczonego rozporządzenia:

W Krakowie: 1) gimnazjum męskiemu Zgromadzenia Księży Misjonarzy, 2) gimnazjum męskiemu Zakładu Księży Salezjanów; w Nowym Sączu: 3) gimnazjum żeńskiemu Zgromadzenia Sióstr Niepokalanek; w Oświęcimiu: 4) gimnazjum męskiemu Zakładu Księży Salezjanów.

II. B). niepełne prawa gimnazjów państwowych, przewidziane w § 3 rozporządzenia z dnia 11 stycznia 1924 Nr. 12296/D. II/23, — z zastrzeżeniem, przewidzianem w § 4 tego rozporządzenia, następującym prywatnym szkołom średnim:

W Dąbrowie, koło Tarnowa: 1) gimnazjum męskiemu Towarzystwa szkoły średniej; w Grybowie: 2) gimnazjum męskiemu Komitetu Obywatelskiego; w Oświęcimiu: 3) gimnazjum męskiemu Towarzystwa szkoły średniej; w Wieliczce: 4) gimnazjum żeńskiemu Towarzystwa szkoły średniej.

rzystwa opieki żeńskiej szkoły średniej; w Zakopanem: 5) gimnazjum koedukacyjnemu Towarzystwa opieki prywatnego gimnazjum.

Minister: *Dr Miklaszewski*, wr.

(KOSKr. 20/II 1924 L. 1100/II).

Ogłoszenia urzędowe.

14.

Wpłaty na rachunek KOSKr. w P. K. O.

Kuratorjum O. S. K. celem uniknięcia nieporozumień i zbytecznej a kosztownej manipulacji poleca, aby za pośrednictwem blankietów nadawczych P. K. O. Nr. 39.723 przesyłano tylko kwoty na „Dom Wycieczkowy” i na „Dziennik Urzędowy” KOSKr.

15.

Uposażenie nauczycieli szkół powszechnych.

Celem uniknięcia zbytecznej reklamacji i korespondencji wyjaśnia się, że zaszczepbowanie nauczycielstwa do poszczególnych grup i szczebli dokonano na podstawie art. 108 us. z dnia 9. X. 1923 oraz rozp. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 20. XII. 1923. Nr. 3631/23/S. t. j. zaliczono z poprzedniej służby obcej lat 20; skutkiem tego nikt z nauczycieli szkół powsz. pobierających uposażenie według art. 40 wspomnianej ustawy nie może mieć wyższego uposażenia nad VII. „a”.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 30/I 1924 Nr. 1015/I, tudzież z dnia 29/I. 1924. Nr. 981/I. nauczycielom szkół powszechnych, którzy obok przepisanych kwalifikacyj do szkół powszechnych posiadają absolutorjum uniwersytetu bez przepisanych egzaminów nie można przyznawać uposażenia określonego w ustępie drugim art. 43 ustawy z dnia 9. X. 1923. (Dz. Urz. Rz. P. Nr. 116 poz. 924).

Nie mają prawa do powyższego uposażenia także i nauczyciele szkół powszechnych, którzy ukończyli Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, o ile nie posiadają warunku przewidzianego w art. 12 punkt 1. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5. VIII. 1920. (Dz. Urz. Rz. P. Nr. 77 poz. 521) zmienionego dnia 27. II. 1922 (Dz. Urz. Rz. P. Nr. 22 poz. 183) t. j. świadectwa dojrzałości i conajmniej 7-klasowej szkoły średniej ogólnokształcącej przed ukończeniem studiów wyższych.

(KOSKr. 9. II. 1924. L. 2092/I).

16.

Terminy egzaminów kwalifikacyjnych.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół powszechnych przed Komisją egzaminacyjną w Krakowie rozpocznie się dnia 13. marca 1924 r. w 7 klasowej szkole powszechnej męskiej im. J. Kochanowskiego ul. Loretańska L. 16. — Udokumentowane podania należy wnosić drogą służbową do Komisji egzaminacyjnej w Krakowie, ul. Podzamcze L. 1. Termin wnoszenia podań do końca lutego 1924.

Egzamin kwalifikacyjny dla nauczycieli szkół powszechnych przed Komisją egzaminacyjną w Nowym Sączu rozpocznie się dnia 4. kwietnia 1924. Termin wnoszenia podań do dnia 31. marca 1924.

17.

Zakaz przyjmowania uczniów.

Na mocy rozporządzeń Min. W. R. i O. P. nie mogą być przyjęci do żadnej szkoły w Państwie ani dopuszczeni do żadnych egzaminów:

Wojciech Miecz. Bąk, ur. 7. III. 1905 w Dąbrówkach breńskich.

Pinkas Gałandzi, ur. 16. I. 1911 w Tarnopolu, ucz. III. kl. gimn.

Eustachy Wasylyszyn, ur. 24. XII. 1897 w Tarnopolu ekst. Sem. naucz.

Paweł Wójtowicz, ur. 25. V. 1900 w Tarnopolu były uczeń „ „

Konrad Żakowicz, ur. 24. I. 1905 b. ucz. V. kl. gimn. w Wilnie.

Rozporządzeniem Kuratorjum O. S. Kr. wykluczeni ze wszystkich szkół Okręgu b. uczniowie gimn. w Zakopanem.

Ryszard Józef Dynowski, ur. 3. VI. 1910 w Zarzeczu (Śląsk).

Jan Sawicki, ur. 16. XII. 1909 w Brzeżnicy Król. (woj. Lwowskie).

Mścislawa Doboszyńskiego, ur. 15. II. 1909 w Czeremchowie na Syberji nie wolno przyjmować do żadnego zakładu ani dopuszczać do egzaminu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego poleca Dyrekcjom, aby Zofji Śmigłanki, ur. w dniu 6 marca 1908 w Wiśniowej, nie przypuszczały do żadnych egzaminów bez zezwolenia Kuratorjum.

18.

Ryczałtowanie opłat poczt. dla R. S. P.).

Rady Szkolne Powiatowe (Inspektoraty Szkolne) zostały włączone do wykazu władz i urzędów uprawnionych do ryczałtowania opłat pocztowych. (Zarządy szkół powszechnych muszą opłacać pocztę).

19.

Zwrot legitymacji kolejowych.

Przeprowadzając w grudniu ub. roku prolongatę legitymacji urzędniczych nauczycielstwa tutejszego Okręgu, skonstatowało Kuratorium fakt, że niejednokrotnie nauczyciele (lki) zatrzymywali (ty) legitymacje nawet już po zwolnieniu ich względnie po zrezygnowaniu z zajmowanych stanowisk i narażali w ten sposób Skarb Państwa na oczywiste straty, bezprawnie korzystając z ulg funkcjonariuszy.

Jest to niedopuszczalne. Według obowiązujących przepisów z chwilą doręczenia nauczycielowi (lce) dekretu zwolnienia winna Dyrekcja względnie Inspektor Szkolny odebrać legitymację i przesłać ją do Kuratorium łącznie ze sprawozdaniem urzędowym.

Ten obowiązek Kuratorium przypomina Dyrekcjom i Radom Szkolnym Powiatowym.

Przy tej sposobności Kuratorium oznajmia, że od dnia 1 lutego 1924 nowe legitymacje kosztować będą po 1 miljonie Mkp.

(KOSKr. 28/I. 190/pr.).

20.

Kradzież pieczęci.

Z powodu kradzieży blankietów i pieczęci prywatnego gimnazjum w Sierpcu Ministerstwo WR. i OP. poleca, aby świadectwa tej szkoły noszące datę wydania w roku 1923 i 1924 były przysyłane Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego (Wydział Szkół Średnich) celem sprawdzenia ich autentyczności.

(KOSKr. L. 8106/II).

21.

Unieważnienie legitymacji kolejowych.

Kuratorium Okręgu Szk. Krak. unieważnia zgubioną legitymację kolejową Nr. 7560 wystawioną na nazwisko: Zofja Wagnerowa, nauczycielka szkoły powsz. w Bógucicach pow. Bochnia.

(KOSKr. L. 2095/I).

Unieważnia się legitymację kolejową Nr. 7005 wystawioną na nazwisko Zofji Stojakowskiej emeryt. nauczycielki szkoły powsz. w Nawojowej Górze, powiat Chrzanów.

Unieważnia się legitymację kolejową Nr. 5628 wystawioną na nazwisko Matyldy Wilczkówny, naucz. szkoły powsz. w Szczyrku powiat Biała.

Unieważnia się legitymację kolejową Nr. 3436 wystawioną na nazwisko Józefa Wallgóry, naucz. szkoły powsz. w Stróży, pow. Limanowa.

Unieważnia się legitymację kolejową Nr. 6536 wystawioną na nazwisko Elżbiety Smokowskiej naucz. szkoły powsz. w Stróży powiat Limanowa.

22.

Prowadzenie metryk szkolnych.

Z powodu pewnego konkretnego przypadku Kuratorjum niniejszem wyjaśnia, że w zakres czynności kierownika szkoły — po myśli §. 2. regulaminu dla kierowników publ. szkół powsz. z dnia 25. czerwca 1923 L. 8447/l. Min. WR. i OP. — w kierunku administracji szkolnej należy, jak dotąd dokładne prowadzenie metryk szkolnych względnie ścisłej ewidencji dzieci obowiązanych na naukę codzienną.

Wizytatorzy i Inspektorzy zwróć przy sposobności wizytacyj baczniejszą uwagę na prowadzenie tych ksiąg, tak ważnych i decydujących o rozwoju naszego szkolnictwa i wychowania publicznego.

Oprócz powyższych zarządzeń rozestano Władzom szkolnym I instancji następujące okólniki Kuratorjum O. S. Kr.:

2. I. 1924. L. 2683/pr. ex 1923 w sprawie uposażenia za styczeń.
2. I. 1924. L. 2690/pr. ex 1923 w sprawie należności z tytułu najmu (Min. Robót Publ. L. Dz. IX. Z. 3020).
2. I. 1924. L. 4/pr. opłaty w szk. śred. i sem. naucz. (MWROP. 19. XII. 1923 Nr. 15913/I).
4. I. 1924. L. 100/pr. do Inspektorów szkół powsz. w sprawie akcji oszczędnościowej.
10. I. 1924. L. 62/pr. do Dyr. Gimn. i Sem. naucz. w sprawie redukcji sił nauczycielskich.
15. I. 1924. L. 70/pr. 63% dodatku styczn.
12. I. 1924. L. 81/pr. relacja zlp. za mieszkania służb.
16. I. 1924. L. 232/II. do Dyr. Gimn. i Sem. w sprawie godzin nadliczbowych (Min. WR. i OP. 20. XII. 1923 L. 3631/23. S.).
18. I. 1924. L. 134/pr. do RSP. w sprawie zwalczania wszawicy.
25. I. 1924. L. 1404/I. do RSP. w sprawie dokładnego wykazu urlopów za cały czas służby przy podaniach o urlop.

26. I. 1924. L. 1521/I do RSP. w sprawie terminu i sposobu przedkładania rachunków podróży pp. Płatników.

26. I. 1924. L. 163/pr. w sprawie opłat stempl. (MWROP. 17/I. 1924. L. 834/F. 24.

11. I. 1924. L. 2342/I. do RSP. w sprawie przedkładania orzeczeń lekarzy pow. przy wykazach urlopów udzielonych przez RSP. we własnym zakresie działania.

9. II. 1924. L. 256/pr. do Dyr. Gimn., Sem. i RSP. w spr. końcowych oszczędności.

11. II. 1924. L. 264/pr. do RSP. w sprawie wcześniejszego honorowania asygnat na pobory nauczycieli na prowincji.

23.

Mianowania.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował inżyniera Marjana Kwiecińskiego, dyrektora szkoły przemysłu żelaznego w Świątnikach wizytatorem okręgowym szkół zawodowych kształcących.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 26 listopada 1923 r. L. 9104/II. nadało opróżnione posady nauczycielskie następującym profesorom państwowych gimnazjów:

Erwinowi Czerwence, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum św. Anny w Krakowie, posadę w tymże zakładzie.

Józefowi Elińskiemu, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum w Myślenicach, posadę w tymże zakładzie.

Stanisławowi Komarowi, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum II. w Nowym Sączu, posadę w tymże zakładzie.

Piotrowi Greissowi, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum im. Kazimierza Brodzińskiego w Tarnowie, posadę w tymże zakładzie.

Wiktorowi Chable, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum III. w Tarnowie, posadę w tymże zakładzie.

Bolesławowi Kaziorowi, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum w Bochni, posadę w tymże zakładzie.

Romanowi Klimkowi, z gimnazjum w Gorlicach, przydzielonemu do służby w gimnazjum II. w Nowym Sączu, posadę w tymże ostatnim zakładzie.

Mieczysławowi Kupczyńskiemu, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum im. H. Sienkiewicza w Krakowie, posadę w tymże zakładzie.

Ignacemu Kwiecińskiemu, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum II. w Nowym Sączu, posadę w tymże zakładzie.

D-rowsi Wincentemu Majchrowi z gimnazjum w Brzozowie, posadę w gimnazjum w Bochni.

Józefowi Mędrzyckiemu, bez stałego miejsca służbowego, pełniącemu obowiązki w gimnazjum im. A. Witkowskiego w Krakowie, posadę w gimnazjum im. Hoene — Wrońskiego w Krakowie.

D-rowsi Józefowi Miczyńskiemu w gimnazjum im. Króla Jana Sobieskiego w Krakowie, przydzielonemu do służby w II. gimnazjum w Nowym Sączu, posadę w tymże ostatnim zakładzie.

Feliksowi Mieszkowskiemu z gimnazjum w Gorlicach, posadę w gimnazjum V. w Krakowie.

Kazimierzowi Modycze z gimnazjum w Trembowli, posadę w gimn. w Wieliczce.

Janowi Prokopowi z gimnazjum im. A. Mickiewicza w Samborze, posadę w gimnazjum im. Hetm. Jana Tarnowskiego w Tarnowie.

Aleksandrowi Stiasnemu, profesowi gimnazjum II. w Tarnowie, posadę w gimnazjum w Dębicy.

Józefowi Wątorowi, z gimnazjum w Tłumaczu, pełniącemu obowiązki w gimnazjum w Myślenicach, posadę w tymże ostatnim zakładzie.

Stefanowi Lipińskiemu, nauczycielowi głównemu państw. Seminarjum nauczycielskiego męskiego w Sosnowcu, posadę w Gimnazjum w Bochni.

Ministerstwo W. R. i O. P. wyżej powołanym reskryptem zamianowało następujących nauczycieli z paragrafu 8 P. S. N. rzeczywistymi nauczycielami w państwowych gimnazjach:

Jana Ankiewicza, pełniącego obowiązki w gimnazjum w Nowym Targu, rzeczywistym nauczycielem w gimnazjum w Gorlicach.

Józefę Berggruenównę, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką w tymże zakładzie.

Kazimierza Gołachowskiego, pełniącego obowiązki w gimnazjum II. w Nowym Sączu, rzeczywistym nauczycielem w tymże zakładzie.

Adolfa Kargola, pełniącego obowiązki w gimnazjum I. im. Kazim. Brodzińskiego w Tarnowie, w tymże zakładzie.

Dr. Eugenję Kownacką, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką w tymże zakładzie.

Petronelę Matusikównę, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką śpiewu w tymże zakładzie.

Marję Michniewiczową, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką w tymże zakładzie.

Zofję Rebenównę, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką w tymże zakładzie.

Józefa Strzeleckiego, nauczyciela szkół powszechnych w Krakowie, przydzielonego do służby w gimnazjum w Nowym Targu, rzeczywistym nauczycielem gimnastyki w tymże ostatnim zakładzie.

Romanę Truszkowską, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką w tymże zakładzie.

Stanisława Zarankę, pełniącego obowiązki w gimnazjum w Mielcu, rzeczywistym nauczycielem w tymże zakładzie.

Alinę Zborowską, pełniącą obowiązki w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie, rzeczywistą nauczycielką w tymże zakładzie.

Dra Tomasza Żywca z gimnazjum w Wadowicach, pełniącego obowiązki w polskim gimnazjum w Gdańsku, rzeczywistym nauczycielem w gimnazjum w Wieliczce.

Ministerstwo W. R. i O. F. wyżej powołanym reskryptem przeniosło Stanisława Szeworskiego, profesora państwowego gimnazjum II. w Nowym Sączu do państwowego gimnazjum I. tamże (filologia klasyczna jako przedmiot główny).

Ministerstwo W. R. i O. P. zamianowało nauczycielami po myśli § 8 P. S. N.:

Rajmunda Michała Bergela w państwowym gimnazjum w Myślenicach.
D-rkę Karolinę Binzerównę w państwowym gimnazjum II. w Nowym Sączu.
Wandę Heitzmanównę w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie.
D-rkę Marię Mroczkównę w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie.
Marię Czesławę Pollownę w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie.
Władysława Postępskiego w państwowym gimn. w Białej na rok szkolny 1923/24.
Zofję Richterównę w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie.
Zofję Sochańską w państwowym gimnazjum w Nowym Targu.
Irenę Wasiutyńską w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie.
Zofję Emilję Rohautównę w państwowym gimnazjum żeńskim w Krakowie.
Zdzisława Wagnera w państwowym gimnazjum w Mielcu.

Kuratorjum przeniosło nauczyciela po myśli § 8 P. S. N.:

Leona Feliksa Gliksmana z państw. gimn. I. w Tarnowie do państw. gimnazjum w Chrzanowie.

Ministerstwo W. R. i O. P. rozporządzeniem z dnia 2/X. 1923 Nr. 12665/I. zamianowało p. Stanisława Sowę, nauczycielem państw. Seminarjum naucz. męskiego w Tarnowie.

Mianowania w szkołach powszechnych:

Augustyn Bień, stałym nauczycielem 1-klas. szkoły powszechnej w Delastowicach.
Julja Bombicka, nauczycielką 4-klasowej szkoły powszechnej w Wieprzu powiat Wadowice.

Julja Cyrkowiczowa, stałą nauczycielkę 7-kl. szkoły powsz. żeńskiej w Gorlicach.
Wanda z Przybylskich Danecka, stałą nauczycielką 7-klasowej szkoły powszechnej żeńskiej w Gorlicach.

Stanisław Gawżyński, stałym kierownikiem 4-klasowej szkoły powszechnej w Piaszkach Wielkich.

Matylda Gomtek recte Kądek, nauczycielką 1-klasowej szkoły powszechnej w Stobiernie, powiat Ropczyce.

Anna Gradzińska, stałą nauczycielką 1-klasowej szkoły powszechnej w Pławnej, powiat Grybów.

Edmund Jura, nauczycielem 2-klasowej szkoły powszechnej w Płokach, powiat Chrzanów.

Kazimierz Kamiński, stałym nauczycielem 1-klasowej szkoły powszechnej w Kłęczanach, powiat Nowy Sącz.

Henryk Kaznocha, nauczycielem 2-klasowej szkoły powszechnej w Bibicach, powiat Kraków.

Władysława Kmiotowiczówna, nauczycielką 2-klasowej szkoły powszechnej w Polnej, powiat Grybów.

Julja Lebiezka, nauczycielką kierującą 4-klasowej szkoły powszechnej w Wieprzu.

Witold Lerch, nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły powszechnej w Grodku, pow. Grybów.

Marja Lerchowa, stałą nauczycielką 2-klasowej szkoły powszechnej w Grodku, pow. Grybów.

Marja Michalikówna, stałą nauczycielką 1-klasowej szkoły powszechnej w Korzennej, powiat Grybów.

Piotr Młynarski, stałym nauczycielem kierującym w Grądach, powiat Dąbrowa.

Józef Rączka, stałym nauczycielem 7-klasowej szkoły powszechnej w Jaśle.

Władysław Sedlak, stałym nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły powszechnej w Otfinowie.

Marja Sedlakowa, stałą nauczycielką 2-klas. szkoły powszechnej w Otfinowie.

Wojciech Szelağ, nauczycielem szkoły powszechnej w Sance, powiat Chrzanów.

Ludwik Szczerski, nauczycielem 6-klas. szkoły powszechnej w Andrychowie, powiat Wadowice.

Eugenja Wątorówna, nauczycielką kierującą 5-klasowej szkoły powszechnej w Dobczycach, powiat Wieliczka.

Andrzej Wrona, nauczycielem 1-klasowej szkoły powszechnej w Skrzynce, pow. Dąbrowa.

Tomasz Wysowski, nauczycielem 1-klasowej szkoły powszechnej w Wojnarowej, pow. Grybów.

Wojciech Zielecki, kierownikiem 7-klasowej szkoły powszechnej w Białej, pow. Biała.

24.

Odznaczenia.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało tytuł dyrektorów:

Annie Dietrich, kierownicze 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej żeńskiej im. Królowej Jadwigi w Chrzanowie, w uznaniu jej długoletniej, wybitnej pracy szkolnej, oświatowej i społecznej.

Andrzejowi Gruszca, kierownikowi publicznej szkoły powszechnej w Paleśnicy, ze względu na nader gorliwą, sumienną pracę zawodową, tudzież pracę pozaszkolną.

Walentemu Lichoniewiczowi, kierownikowi 6-klasowej publicznej szkoły powszechnej męskiej w Dobczycach, za długoletnią i nader gorliwą pracę zawodową i obywatelską.

Klemensowi Mroczkiewiczowi, kierownikowi 2-klasowej szkoły powszechnej w Zdoni, w uznaniu 42-letniej, gorliwej i sumiennej pracy zawodowej.

Józefowi Rogozińskiemu, kierownikowi 4-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Borzęcinie, za wytrwałą, gorliwą i sumienną pracę zawodową i obywatelską.

Janowi Sadkowskemu, kierownikowi 7-klasowej szkoły powszechnej w Biezanowie, za nader gorliwą pracę zawodowo-obywatelską.

Wojciechowi Sewerynowi, kierownikowi publ. szkoły powszechnej w Żabnie, w uznaniu jego wieloletniej gorliwej pracy zawodowej i oświatowej.

25.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Helena Bałowa w Woźnikach, Władysław Cieplik w Sidzinie, Marja Ciskowa w Brzesku, Marjan Chruśliński w Jaśle, Antonina Dworzańska w Kętach, Franciszek Ferek w Krzyżu, Józef Fox w Komorowicach, Wanda Groniecka w Krakowie, Ludwika Hodurowa w Zabierzowie, Bronisława Jasińska w Majscowej, Władysław Józefowicz w Kamionce Wielkiej, Julja Krausowa w Radłowie, Michał Kawecki w Niegowici, Stanisław Leitner w Grabiu, Stanisława Lenartowiczowa w Korczynie, Józefa Miarczyńska w Kasińce Małej, Janina Młoszowska w Krakowie, Adam Nieć w Chełmku, Henryk Oczkowski w Inwałdzie, Marja Pilchowa w Symbarku, Paweł Rączkay w Orawce, Eugenja Reimanowa w Jaworznie, Stefania Rogowa w Wieliczce, Jadwiga Rosowa w Czyżycze, Olga Stupnicka w Klimkówce, Barbara Suska w Andrychowie, Helena Wadowska w Kunicach.

26.

Zmarli:

Józef Kłak, nauczyciel kierujący szkoły powszechnej w Białym Dunajcu, zmarł dnia 7 września 1923 r., w 35 roku służby nauczycielskiej.

Fryderek Hanke, profesor państwowego gimnazjum w Chrzanowie, zmarł dnia 27 października 1923 r., w 59 roku życia a w 26 służby nauczycielskiej.

Karol Drozdowski, dyrektor III szkoły 8-klasowej powszechnej imienia św. Mikołaja w Krakowie, zmarł dnia 13 listopada 1923 r., przeżywszy 68 lat życia, po 46 latach służby nauczycielskiej.

Tomasz Dyduch, profesor państwowego gimnazjum św. Jacka w Krakowie, zmarł dnia 14 listopada 1923 r., w 50 roku życia a w 26 roku służby nauczycielskiej.

Marja Życzkowska, nauczycielka szkoły powszechnej w Piwnicznej, zmarła dnia 22 grudnia 1923 r., w 28 roku życia a w 7 roku służby nauczycielskiej.

Stefanja Zawalna, nauczycielka 2-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Nogoszynie w powiecie ropczyckim, zmarła dnia 23 grudnia 1923 r. w 30 roku życia a w 3 roku służby nauczycielskiej.

Talarski Henryk, nauczyciel 7-klasowej szkoły powszechnej w Starym Sączu, zmarł dnia 25 grudnia 1923 r., w 32 roku życia a w 13 roku służby nauczycielskiej.

Bertold Weinberg, nauczyciel religii mojżeszowej w XII szkole powszechnej im. Piramowicza w Krakowie, zmarł dnia 27 grudnia 1923 r., w 66 roku życia a w 45 roku służby nauczycielskiej.

Marja Olchawianka, nauczycielka szkoły powszechnej w Rzekach Lipiu, powiat Limanowa, zmarła dnia 2 stycznia 1924 r., w pierwszym roku służby nauczycielskiej.

Ludwik Zimmer, nauczyciel szkoły powszechnej w Niepołomicach-Podgrabiu, zmarł dnia 7 stycznia 1924 r. w 60 roku życia a w 40 roku służby nauczycielskiej.

Helena Kopczyńska, nauczycielka 51 publicznej szkoły powszechnej im. królowej Wandy w Krakowie, zmarła dnia 7 stycznia 1924 r. w 29 roku życia a w 10 roku służby nauczycielskiej.

Paulina Nowakówna, kierowniczka 47 publicznej szkoły powszechnej im. Anny Jagiellonki w Krakowie, zmarła dnia 18 stycznia 1924 r., w 63 roku życia a w 43 roku służby nauczycielskiej.

Władysław Windak, kierownik 6-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Jaworznie na „Pechniku“, zmarł dnia 24 stycznia 1924 r. w 38 roku życia a w 19 roku służby nauczycielskiej.

Marja Baudówna, stała kierowniczka XXII publicznej szkoły powszechnej 7-klasowej imienia Jana Długosza w Krakowie, zmarła dnia 30 stycznia 1924 r., w 70 roku życia a w 49 roku służby nauczycielskiej.

Edward Salawa, stały nauczyciel 1-klasowej szkoły powszechnej w Wojkowie, zmarł dnia 12 lutego 1924 r. w 40 roku życia a w 17 roku służby nauczycielskiej.

27.

Konkursy.

Zwraca się uwagę interesowanych na konkurs dla kandydatów na nauczycieli dzieci anormalnych, ogłoszony w Nrze 2 Dz. Urz. Min. WROP z r. 1924.

KOSLw. ogłasza konkurs na posady nauczyciela przedmiotów zawodowych w b. krajowej szkole kołodziejsko-kowalskiej w Grzymałowie (dla inżynierów bud. masz.), oraz na posadę nauczyciela jęz. pols., rach., buchalt., handl., weksl., w b. kraj. szkole tkackiej w Krośnie (dla naucz. szk. powsz., sred. i sem. n.).

Szczegóły i termin w Dz. Urz. Min. WROP.

KOS Łódzkiego ogłasza konkurs na posadę kierownika 7-kl. szk. powsz. w Tuliszkowie (pow. Konin), Chróście (pow. Wieluń), Sompólnie, Kole, Dąbiu, Kłodawie (pow. Koło).

Konkursy w szkołn. powsz. Okręgu Szk. Krak. z terminem do końca marca 1924:

Rada Szkolna Powiatowa w Białej ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczycielki 7-klasowej szkoły żeńskiej w Kętach.

Kandydatki z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy, ewentualnie z ukończonym wyższym kursem nauczycielskim mają pierwszeństwo.

Rada Szkolna Powiatowa w Chrzanowie ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religii rzymsko-katolickiej w szkole 5-klasowej męskiej powsz. w Chrzanowie.

Rada Szkolna Powiatowa w Gorlicach ogłasza niniejszem konkursy celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

1) Na posadę nauczycielki kierującej w szkole 7-klasowej żeńsk. im. Wincentego Pola w Gorlicach;

2) na posadę nauczycielki w szkole 7-klas. żeńsk. im. Wincentego Pola w Gorlicach;

3) na posadę nauczyciela w szkole 4-klas. pow. w Gorlicach;

4) na posadę nauczyciela kier. 2-kl. szkoły powsz. w Gliniku Marjampolskim;

5) na posadę samoistnego nauczyciela w Klimkówce i w Męcinie Wielkiej.

W szkołach ad 1) wymagany egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy;

ad 2) egzamin wydziałowy z II. grupy przyrodniczej;

ad 5) patent naucz. szk. powsz. z jęz. wykł. ruskim.

Rada Szkolna Miejska w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs w celu obsadzenia posad nauczycielek w szkołach powszechnych żeńskich w mieście Krakowie:

1) nauczycielki w XII. szkole powszechnej 7-klasowej żeńskiej im. Piramowicza;

2) kierowniczkę w XXII szkole powszechnej żeńskiej 7-klasowej żeńskiej im. J. Długosza;

3) kierowniczkę w XLVII. szkole powszechnej 7-klasowej żeńskiej im. Anny Jagiellonki.

Kandydatki o posadę nauczycielki, posiadające egzamin do szkół wydziałowych, przy równych zresztą kwalifikacjach, będą miały pierwszeństwo.

Kandydatki o posady kierowniczek winny posiadać egzamin do szkół wydziałowych.

Rada Szkolna Powiatowa w Nowym Sączu ogłasza konkurs na posadę nauczyciela (lki) 1-klas. szkoły powszechnej w Gołkowicach polskich.

Rada Szkolna Powiatowa w Wieliczce ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady:

1) nauczyciela (lki) kierującego (cej);

2) nauczyciela (lki) podwładnego (nej) w szkole 2-klasowej powszechnej w Grabiu.

Rada Szkolna Powiatowa w Żywcu ogłasza po raz drugi konkurs celem stałego obsadzenia posady kierownika dwuklasowej szkoły powszech. publicznej w Ujsolach.

Podania należycie udokumentowane należy w drodze służbowej wnosić do odnośnych Rad S. P. w terminie do końca marca 1924.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza konkurs na posadę nauczyciela:

a) przedmiotów zawodowych i b) przedmiotów ogólno-kształcących (języka polskiego, nauki o Polsce, rachunków, kalkulacji) w b. Krajowej szkole rzemiosł w Drohowyżu.

Do wzmiankowanych posad przywiązane są pobory, przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół średnich i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nrze 65 Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1920, poz. 433 oraz 435.

O nadania posady pod a) ubiegać się mogą inżynierowie budowy maszyn, wykazujący się dłuższą praktyką zawodową, o posadę pod b) egzaminowani nauczyciele szkół średnich lub nauczyciele szkół powszechnych, którzy wykazą się egzaminem do szkół wydziałowych.

Podanie ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. i zaopatrzone w krótki opis życia, świadectwa odbytych studjów, świadectwo przynależności państwowej, tudzież świadectwo zdrowia, potwierdzone przez lekarza urzędowego, że kandydat nadaje się do zawodu nauczycielskiego, należy wnosić przez Dyрекcję b. Krajowej szkoły rzemiosł w Drohowyżu, o. p. Mikołajów n/Dniestrem, w terminie najpóźniej sześciu tygodni po ogłoszeniu niniejszego konkursu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P.

Pożądanę jest wskazanie osób, mogących, złożyć referencje.

Nadmienia się, że w Drohowyżu jest dla obu nauczycieli przewidziane mieszkanie, a mianowicie jedno, składające się z dwu pokoi i kuchni, a drugie o jednym pokoju.

OD REDAKCJI.

Apel Redakcji do Nauczycielstwa nie przebrzmiał bez echa: Zaczęły płynąć pieniądze, umożliwiając dalsze wydawanie tak potrzebnej publikacji. Kraków-Miasto dał już przeszło 250 miljonów, powiat wadowicki przeszło 40, mielecki 105, grybowski 42, bocheński 70, nowosądecki 214, myślenicki 43, dąbrowski 24, żywiecki 88, tarnowski 186 i t. d., gimnazja w Dębicy i Tarnowie (II) przysłały od wszystkich członków Grona składki, jeden z Nauczycieli pow. bialskiego przysłał osobno 2 złp., wyrażając równocześnie zdanie, „że wśród nauczycielstwa nie powinna się znaleźć ani jedna jednostka, któraby nie przyłączyła się do tej akcji, której celem jest wydawanie „Dziennika“. Redakcja spodziewa się po tych pierwszych objawach jak najlepszych wyników podjętej akcji i oczekuje dalszych wpływów.

Szczegółowe zestawienie składek pojawi się w najbliższym numerze.